

[Ministeren for Grønland]

I begyndelsen af 1982 var der således knap 1.550 grønlandere under erhvervsuddannelse, og en erhvervsuddannelse blev i 1981 fuldført af 388, hvoraf de 200 var EFG- og lærlingeuddannelser.

Samtlige stillinger i Grønland vil i princippet kunne besættes med grønlandsk arbejdskraft, og der lægges fra statens side stor vægt på, at der i videst muligt omfang ansættes grønlandsk arbejdskraft, samt at denne under ansættelsen gennemgår den relevante efteruddannelse.

Da der imidlertid fortsat er mangel på uddannet arbejdskraft i Grønland, kan en række arbejdsopgaver endnu kun løses ved at ansætte dansk arbejdskraft.

Det er endnu for tidligt at vurdere, hvor mange grønlandere der om 5 år er færdiguddannede og parate til at overtage de stillinger, som er nødvendige, og som i dag er besat med danskere.

Det bør imidlertid ikke glemmes, at den udsendte arbejdskraft gennem årene har vist, at de udfører et stort og samvittighedsfuldt arbejde til gavn for hele det grønlandske samfund. Det er i øvrigt min opfattelse, at danskes betænkelse ved at arbejde i Grønland er voksende.

Spm. nr. S 1580

Til *indenrigsministeren* (22/8 83) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Har ministeren overvejet at differentiere priserne på forskellig slags hospitalsindlæggelse, såfremt regeringens udspil om betaling for hospitalsindlæggelse vedtages, og kan ministeren i så fald oplyse, hvad prisen bliver for f.eks. en fødsel, en abort og et bræk- ket ben?«

Besvarelse (1/9 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Den skitse til betalingsordning for sygesikrings- og sygehusydelse, som regeringen har lagt frem i forbindelse med finanslovsforslaget for 1984, bygger på ensartede takster for sygehusindlæggelse og sengedage. Indlæggelsesafgiften og afgiften pr. sengedag bliver altså den samme uanset indlæggelsesårsagen.

Spm. nr. S 1581

Til *industriministeren* (23/8 83) af:

Lissa Mathiasen (S):

»Vil ministeren henstille til pengeinstitutterne, at de ikke iværksætter det landsdækkende kontokortsystem Dankortet, førend lovgivning foreligger?«

Begrundelse

Folketingets flertal vedtog i foråret en dagsorden, der henstillede til regeringen at fremkomme med forslag til lov om konto-, kredit- og købekort med henblik på at sikre forbrugernes interesser.

Nu iværksætter pengeinstitutterne åbenbart Dankortsystemet allerede med virkning fra 1. september 1983. Kortet møder imidlertid betydelig modstand fra store dele af detailhandelen, og forbrugerne pålægges samtidig en ekstra afgift, da alle forbrugere tvinges til at dække omkostningerne ved kortets brug.

Besvarelse (30/8 83):

Industriministeren (Stetter):

Etableringen af Dankortsystemet vil, som det foreligger oplyst, ikke være i strid med gældende lov. Det vil betyde, at systemet, når det indføres, må respektere bestemmelserne i bl.a. markedsføringsloven, monopol-, pris- og avancelovgivningen samt lov om private registre.

Specielt om gebyrerne skal jeg henvise til, at der er indkommet en klage over PKKs gebyrpolitik, en klage, som i henhold til gældende pris- og monopollovgivning behandles af tilsynet med banker og sparekasser.

Systemet vil således ikke være ulovreguleret. Hertil kommer, at jeg i begyndelsen af det kommende folketingsår – overensstemmende med den dagsorden, folketinget har vedtaget herom – agter at fremsætte forslag til en særlig lov om betalingskort, som på visse områder udbygger det offentliges indseende med og indgrebsbeføjelser over for urimeligheder i systemet efter de retningslinjer, som tinget har afstukket. Jeg håber, tinget hurtigt vil tage stilling til forslaget.

Det ligger i sagens natur, at bestemmelserne i den kommende lov i fuldt omfang fra lovens ikrafttræden vil finde anvendelse på kortsystemer, som allerede er taget i brug, hvad enten det drejer sig om Dankortet eller